

Ett bibliskt förhållande till kristen enhet

Om kristen enhet och ekumenik i Bibelns ljus

Bibelstudium i Ljustorps Baptistförsamling 2012-10-14

Inledning.

Var och en som med öppna ögon har betraktat svensk (och även internationell) kristenhet de senaste åren kan omöjligen ha missat att det skett ett långsamt men gigantiskt paradigmskifte när det gäller vilka läror och värderingar som skall vara bärande i den kristna församlingen i framtiden. Förändringarna har skett på alla områden, alltifrån förändringar i grundläggande lärosatser ur trosbekännelsen till synen på den enskildes erfarenhet och förhållande till det gudomliga. Men den kanske största förändringen har skett på ekumenikens område, där man rör sig kring frågor om hur alla som bekänner sig som kristna kan mötas och göra gemensam sak. För frågan om de kristnas enhet har från att tidigare ha varit en lärosats som underordnats andra läror som ansetts viktigare, kommit att bli den lära som anses vara den (nästan) allra viktigaste och som skall överordnas (nästan) allt annat.

Denna förändring motiveras ofta utifrån svepande eller generaliserande formuleringar som att "vi skall ju ändå till samma himmel" och att "det är nödvändigt med enhet bland de kristna om människor utanför församlingen skall kunna tro". Här hänvisar man ofta till Jesu bön om enhet i Johannes evangelium 17:21 och säger att det är vår plikt som kristna att uppfylla den bönen. Den enhet man bygger på detta vis vilar också på en ömsesidig tolerans mot de eventuella olikheter som finns ifråga om lärouppfattningar och traditioner utifrån att enheten och kärleken mellan de som säger sig tro på Jesus Kristus är det viktigaste. Dessutom vilar denna enhet på en tydlig strävan att åstadkomma organisatorisk enhet mellan olika församlingar, kyrkor och samfund, en strävan som inte sällan är initierad på ledarnivå, utan större hänsyn till gräsrötterna i de enskilda församlingarna. Ett långsiktigt mål för denna enhetssträvan synes också vara att återföre de kristna som separerades från romerska-katolska kyrkan under 1500-talets reformation med densamma, så att påven åter blir den samlade kristenhetens ledare. Som ett delmål i denna strävan efterlyses allt oftare att de olika icke-katolska samfunden skall införa olika former av formella ämbeten, såsom biskopar, trots att denna ämbetssyn varit främmande för de flesta protestantiska samfunden ända in i modern tid. En motivering till t ex biskopsämbete är att det skall hjälpa de kristna att bevaras i den sunda läran.

Det stora problemet med denna utveckling och dessa förändringar är att *de inte motsvarar den enhet som vår Frälsare Jesus Kristus bad om*, och om det inte är den enhet Jesus bad om som vi nu ser förverkligas, så kommer *det inte heller att leda till att människor kommer till tro*.

I det här bibelstudiet vill jag visa varför mycket av dagens enhetssträvanden leder till en falsk enhet, vad som kännetecknar sann biblisk enhet till skillnad från den falska enheten, och hur vi uppnår sann biblisk enhet. Jag är fullt medveten om att dessa tankar och åsikter som jag kommer att uttala i detta

studium inte tillhör huvudfåran av den svenska kristenheten, utan snarare tillhör den kategori som av huvudfåran utmålas som ”konservativa och splittrande bakåtsträvare”. Men jag bryr mig inte om det. Jag upplever starkt att dessa sanningar måste belysas. För äkta kristen enhet är för värdefullt för att offras till några som kapat enhetsbegreppet och gjort sig dess till främsta banerförare, under det att de i strid med Nya testamentets vittnesbörd bygger ett organisatorisk imperium som förbereder världen för Antikrists framträdande.

Bibelstudium.

A. **Falsk enhet.** Dagens enhetssträvanden är en kristnad form av relativism.

- a. Relativismen är ett tankesystem där synen på sanningen är relativ, dvs vad som är sant och inte beror enbart på betraktaren och inte på någon yttre faktor. Någon objektiv sanning som alla människor har att förhålla sig till finns alltså inte, och man applåderar alla som söker sanningen, men förföljer alla som påstår sig ha hittat den. En grundsten i relativismen är att motstridiga påståenden kan betraktas som sanna, vilket i princip leder till att begreppet sanning, åtminstone *objektiv* sanning¹, förlorar sin mening.
- b. Dagens ekumenik bygger på en kristnad form av mild relativism, dvs att man betraktar sanningen på ett sätt där motstridiga lärouppfattningar kan vara rätt samtidigt, eller åtminstone får existera sida vid sida under ömsesidig tolerans. Några exempel på sådana motsägelser :
  - i. Katolska kyrkan lär att det finns en helvetes-liknande plats kallad skärselden² där många troende måste renas innan de får komma in i himlen. Den protestantiska kyrkan har i princip förnekat skärseldens existens och säger att den troende får komma direkt till himlen då han eller hon dör.
  - ii. Katolska kyrkan lär att jungfru Maria är himmelens drottning och att hon fungerar som en länk mellan Kristus och församlingen och att hon skall vördas som nästan varande en fjärde person i treenigheten. Den protestantiska kyrkan har i alla fall historiskt förnekat jungfru Marias upphøjelse och menar att detta sätt att betrakta Maria är avgudadyrkan, där den från antikens samhälle vanligt förekommande hediska modergudinnan (Cybele) införs i förtäckt form i den kristna tron.
  - iii. Delar av den protestantiska kyrkan hävdar att spädbarn måste döpas för att bli frälsta undan arvsynden, medan andra delar lär att detta saknar stöd i Skriften och menar att dop alltid skall ske på egen bekännelse.
  - iv. Delar av den karismatiska rörelsen hänger sig åt andliga upplevelser som framför allt satts i samband med rörelser som Torontovälsignelsen och Lakelandväckelsen och där menar man att dessa upplevelser är den helige Andes verk och tecken på en världsvid väckelse inför Jesu återkomst. Andra,

---

¹ En bärande tanke inom relativismen är att det inte finns någon objektiv sanning. Detta är ett uttalande som leder till en logisk återvändsgränd eftersom påståendet att det inte finns någon objektiv sanning inte heller kan vara objektivt sant. Slutsatsen är att det finns en objektiv sanning för alla människor, och frågan blir då vad den sanningen är. Bibelns budskap är att Jesus är sanningen.

² Det bibelstöd som åberopas är främst från apokryfiska delar av Gamla Testamentet, böcker som aldrig varit erkända av judarna eller den nytestamentliga församlingen. Detta leder till ännu en skild ståndpunkt, nämligen vilka böcker som skall ingå i Bibeln.

inklusive jag själv, menar att dessa upplevelser inte är något annat än förklädd ockultism, och detta på grund av att dessa manifestationer saknas i Skriften men är vardagsmat inom New-Age-rörelsen, yoga/hinduism/kundalini och icke-kristna naturreligioner.

Man får allvarliga problem om man inte tror att dessa motsägelser speglar motsatta ståndpunkter som inte kan förenas utan att någon byter sida eller att man förnekar att det finns någon objektiv sanning som alla måste förhålla sig till.

- c. Enda sättet att förena dessa motstående ståndpunkter är att mer eller mindre förneka att det finns en objektiv sanning, och att allt är relativt, eller i alla fall att även om det finns en objektiv sanning så kan ingen säga sig ha funnit den. Hur ofta har vi inte själva i någon slags självutplånande ödmjukhet sagt saker i stil med att *vi har inte alla svaren* eller *vi har inte hela sanningen*, och detta säger vi trots att vi vet att Jesus är svaret och att han är sanningen! I förlängningen blir det då omöjligt att tro på Bibeln som yttersta auktoritet för vad som kännetecknar kristen tro, den kristna uppfattningen om Guds person och väsen, frälsningen eller vad som kännetecknar en kristen människa. Att detta blir följderna av dessa enhetssträvanden säger man inte rent ut. Istället talar man om mångfald och det positiva i de olikheter som finns mellan de kristna grupperna. Vi skall strax se att sådan mångfald har inget stöd i Skriften. Gud vill ha en mångfald av tjänster och personligheter i sin församlingen, men inte en mångfald i läran.
  - d. På vår församlings hemsida står det följande: *Vi tror att Bibelns kanoniska böcker i Gamla och Nya Testamentet, den heliga Skrift, är inspirerade av Gud och högsta auktoritet när det gäller alla frågor som gäller vad människan skall tro och hur hon skall leva. Vi tror därför att Bibeln är sann, tillräcklig och fullkomlig i allt den har att säga oss om Gud, människan, frälsningen och det eviga livet.* Ett sådant uttalande blir omöjligt att hålla fast vid i längden under dagens typiska enhetssträvanden. T.ex. säger katolska kyrkans katekes att "Bibeln är inte tillräcklig för att läsa oss allt vad vi behöver tro. Också traditionen är nödvändig".
  - e. David Hedegård, en kämpe för bibeltron i vårt land, skrev en gång något i stil med att dagens ekumenik inte hade varit möjlig utan liberaliseringen av bibelsynen och sekulariseringen, just sådant som kännetecknar relativismen.
  - f. Därför menar jag att mycket av dagens enhetssträvanden leder till en falsk enhet, där enheten i sig är själva målet för strävandena och där enheten i sig överordnas alla andra läror. En sådan enhet finns beskriven i Upp. 13:8: *Alla jordens invånare skall tillbe det [odjuret]*. Slutmålet för djävulens strävanden här på jorden är att förena alla världens folk i tillbedjan av hans son, Antikrist. Det blir en ekumenik och enhet som världen aldrig förut har skådat. Men det är inte rätt för det.
  - g. I princip är merparten av dagens ekumeniska strävanden en spegelbild av världens sätt att tänka i och med det att sanningen blir något som var och en får bestämma själv.
- B. **Sann enhet.** Verklig kristen enhet byggs med Guds Ord som fundament och den helige Ande som sammanhållande kraft
- a. Jesu bön om enhet bygger på apostlarnas ord och är ett verk av Gud (Joh. 17)

- i. Jesu översteprästerliga förbön i Johannes 17 brukar man hänvisa till i samband med att man talar om enhet. För det första, vad säger Jesus egentligen i sin bön?
  - ii. En närmare undersökning ger oss följande struktur:
    - 1. Jesus ber Fadern förhålliga honom (Joh. 17:1-5)
    - 2. Jesus ber för sina elva lärjungar (Joh. 17:6-19)
    - 3. Jesus ber för dem som skall komma till tro på grund av lärjungarnas ord (Joh. 17:20)
    - 4. Jesus ber för att de som kommit till tro på honom skall bli ett (Joh. 17:21-23)
    - 5. Jesus avslutar sin bön med att be att han skall få visa sina lärjungar sin fulla härlighet i framtiden (Joh. 17:24-26)
  - iii. Nyckeln till en rätt förståelse av Jesu bön om enhet är att man ser att bönen om enhet förutsätter bönen om att de som kommer till tro skall komma till tro på grund av apostlarnas (de elva lärjungarnas) ord, alltså deras vittnesbörd. I den första kristna församlingen höll man fast vid apostlarnas undervisning (Apg. 2:42), och i förlängningen utgör faktiskt Nya Testamentet just apostlarnas ord. Den enhet Jesus bad om bygger alltså på att tron är grundad i apostlarnas ord, det som vi känner som Nya Testamentet. Om enheten skall grundas i någon annat eller bara delvis bygga på Nya Testamentet, så har vi inte längre någon rätt att hänvisa till Jesu bön om enhet i våra enhetssträvanden.
  - iv. Det andra vi måste observera är faktiskt att Jesus *bad* till sin Fader om denna enhet. Om alla sanna kristna inte redan är ett, utan vi måste arbeta, slita och kompromissa för att åstadkomma denna enhet, då fick inte Jesus bönesvar av sin Fader. Nej, jag tror att Fadern besvarade sin Sons bön i överflöd. I Anden är alla pånyttfödda kristna redan ett och har en samhörighet som inga enhetssträvanden i världen kan åstadkomma. Vad vi försöker göra i västvärlden idag är att bygga yttre, organisatorisk enhet som bygger på ständiga kompromisser med både läran och livet. Men någon sådan enhet bad Jesus aldrig om, och det kommer inte att medföra några välsignelser att vi strävar efter en sådan enhet. Om vi istället är villiga att lyda Guds Ord och den helige Ande kommer vi att vara ett, och denna enhet kommer att vara ett starkt vittnesbörd för världen.
  - v. Den tredje vi måste observera är att Jesus bad att enheten i församlingen skulle vara på samma sätt som Jesus är ett med Fadern: *liksom vi är ett*³. Såsom Jesus är ett med Fadern, så skall vi vara ett med varandra: ingen åtskillnad i vare sig status eller ställning, ingen konflikt i hur vi ser på saker och ting. Är detta omöjligt att uppnå? Nej, det tror jag inte för då skulle Jesus inte ha bett om det.
- b. Paulus undervisning om enhet bygger på enhet i läran:
- i. De troende skall vara *fullkomligt enade i samma uppfattning och samma mening* (1 Kor. 1:10).

---

³ När Jesus talar om att han och Fadern är *ett*, använder han ett ord som också används i samband med äktenskapet och som betyder ordgrant *sammansatt enhet som inte kan skiljas åt*.

- ii. De troende skall vara ivriga att bevara Andens enhet genom fridens band: en kropp och en Anden, ett hopp, en kallelse, en Herre, en tro, ett dop, en Gud, (Ef. 4:1-6) och skall sträva efter att nå fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds Son så att de blir helt uppfyllda av Kristus, så att de inte faller offer för vindkast i läran och villfarelse (Ef. 4:13-15)
  - iii. De troende skall hålla sig till de lärdomar de fått förmedlade av apostlarna (2 Thess. 2:15)
  - iv. De troende, främst deras ledare, skall ge akt på att inga rovlystna vargar kommer in i gemenskapen och förvränger sanningen (Apg. 20:28-32)
  - v. Det är Skriften, Guds Ord, som kan ge oss den vägledning vi behöver (2 Tim. 3:14-17)
- c. Andra saker som stärker enheten, under förutsättning att fundamentet för enheten är Guds Ord – annars kommer dessa saker som egentligen ska stärka enheten istället bidra till att skilja oss åt:
- i. Det är den helige Ande som inlemmar oss i enheten i Kristi kropp (1 Kor. 12:12-13) föder den kristna gemenskapen mellan syskon i tron (2 Kor. 13:13). Det är också den helige Andes verksamhet i den lokala församlingen som är garantin för sundhet i läran och i förlängningen enheten i läran, inte något biskopsämbete (1 Joh. 2:27). Historien visar oss också att inget biskopsämbete i världen har kunnat bevara församlingen i den sunnda läran, snarare är det tvärtom.
  - ii. Nattvarden förenar församlingen i gemenskapen i Kristi kropp och blod (1 Kor. 10:16-17)
  - iii. Uppdraget att vinna världen för Gud (Matt. 28:16-20). Här ser vi också att när vi gör lärjungar skall vi *lära dem att hålla fast vid allt vad jag [Jesus] har befallt er*. Den sunnda läran kommer tillbaka som fundamentet för vårt gemensamma uppdrag.

Avslutning.

Jag tror på enhet bland de kristna, och jag tror att enhet är viktigt för att världen skall tro. Men jag tror på den enhet som Jesus bad om – en enhet som bygger enbart på apostlarnas ord och Nya testamentets undervisning – och inte en enhet som bara är förtäckt relativism. Problemet med den enhet som nu skapas är att den bryter ner andra barriärer än bara samfundsbarriärerna, barriärer som Gud har gett sin församling för att den skall bevaras sund i tron och helgelsen. Andlig enhet kan aldrig bli viktigare än andlig renhet, och att behaga människor kan aldrig bli viktigare än att behaga Gud.

Sann andlig enhet kommer från Gud och är baserat på hans Ord. Må Han skänka oss en sådan enhet och bevara oss från den falska enheten.